

**MATERIAŁY
V MIĘDZYNARODOWEJ
NAUKOWI-PRAKTYCZNEJ
KONFERENCJI**

**«STRATEGICZNE PYTANIA
ŚWIATOWEJ NAUKI – 2010»**

07 - 15 lutego 2010 roku

Volume 4

Ekonomiczne nauki

**Przemysł
Nauka i studia
2010**

4) аналіз ефективності реалізації стратегічних управлінських рішень, який передбачає моніторинг і аналіз стратегічних дій в процесі реалізації стратегічного рішення (за етапами його виконання). На основі інформації про зміни у стратегічному потенціалі чи у зовнішньому середовищі підприємства на цьому етапі може здійснюватись коригування дій.

5) формування бази даних на основі зібраної інформації про стратегічний потенціал підприємства, умови зовнішнього середовища, перелік стратегічних альтернативних рішень, про можливі помилки та похибки отримані у результаті аналізу тощо.

При проведенні стратегічного аналізу слід пам'ятати, що інформацію про зовнішнє середовище та стратегічний потенціал підприємства необхідно періодично оновлювати та здійснювати перерахунок показників, що використовуються для їх оцінювання, оскільки постійно з'являються нові обставини, які на них впливають.

Література:

1. Аакер Д.А. Стратегическое рыночное управление / Д.А. Аакер / пер. с англ. под ред. Ю.Н. Кантуревского. – Спб.: Питер, 2002. – 544 с.
2. Баранчев В.П. Стратегический анализ: технология, инструменты, организация / В.П. Баранчев // Проблемы теории и практики управления. Международный журнал. – 1998. – № 5.
3. Пастухова В.В. Стратегічне управління підприємством: філософія, політика, ефективність: монографія / В.В. Пастухова. – К.: Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2002. – 302 с.

SPIS

EKONOMICZNE NAUKI

MATEMATYCZNE METODY W EKONOMICIE

Печеная Л.Т., Феоктистов Д.Н. Экономическая эффективность использования нетрадиционного сырья для производства виски.....	3
Дімітрюк І.В., Зеліско Д.В. Основні принципи та проблеми впровадження електронного документообігу в організації.....	5
Топоркова О.А. Моделювання системи виробничого обліку трубного підприємства	7
Кряжич О.О. Ситуаційні центри та їх використання в практиці управління регіонами.....	9

EKONOMIKA PRZEMYSŁU

Матюхина О.А. Проблемы и перспективы развития угольной промышленности Украины	14
Кірдина О.Г. Фактори інноваційної трансформації на залізничному транспорті.....	17
Yakovenko A.V. Research of indexes economic to meaningfulness of underground development of iron-stone.....	20
Нікіфорова Л.О., Крилов В.О. Проблеми та перспективи розвитку вітчизняної машинобудівної галузі.....	22
Журило Р.М. Перспективи забезпечення конкурентоспроможності наукомісткого машинобудування в Україні.....	25
Дярда Ю.В., Пенгелейчук О.В. Реструктуризація промислових підприємств: зарубіжний та вітчизняний досвід проведення	27

EKONOMIKA PRZEDSIĘBIORSTWA

Богацька Н.М., Романюк В.С. Формування та використання прибутку підприємства.....	30
Богацька Н.М., Кройтор А., Люльчак Л. Умови конкурентоспроможності вітчизняних підприємств та їх недоліки	33
Богацька Н.М., Румянцев С.М. Диверсифікація діяльності підприємства	36
Владимирова Ю.В., Поповиченко И.В. Рентабельность предприятия и анализ факторов, на нее влияющих, с учетом особенностей строительной отрасли в современных экономических условиях.....	39

Гончарук Н.С., Потяк Ю.І. Управління підприємством в умовах фінансової кризи.....	42
Кравченко С.А. Шляхи підвищення ефективності управління формуванням фінансових ресурсів АТ «АФ Суми-Насіння».....	46
Ткачук О.М., Панчук Ю.В., Дикан М.І. Сучасна фінансова криза та її вплив на прибутковість підприємств України	48
Гуменюк А.В. Убезпечення життя, як засіб додаткової мотивації працівників підприємства.....	52
Бочарова А.Г. Сутність підприємства та його роль в економіці	54
Вересюк С.М., Винятинська Л.В. Управління якістю на підприємстві в умовах глобалізації економіки	58
Ждамірова А.О. Конкурентоспроможність і конкурентні переваги підприємства в сучасних ринкових умовах	60
Олійник Т.В. Методологічні аспекти управління адаптивністю підприємства	63
Толстеньова А.С., Богач Б.М. Організація економічного аналізу в системі управління підприємством	65
Чорна М.В. Нова парадигма управління підприємствами.....	68
Луцюк Ю.В. Управління оборотними засобами підприємства.....	71
Деренская Я.Н. Исследование аспектов внедрения проектного управления на фармацевтических предприятиях	73
Бабчинська О.І., Кудирко І.О. Імідж підприємства як елемент конкурентоспроможності.....	77
Троцька А.О., Попадюк О.О. Суть та особливості управління фінансовими ризиками.....	79
Сидорук Н.Л., Ціхановська В.М. Інвестиційний капітал як передумова інноваційної діяльності	81
Шишкіна О.В. Організаційно-економічний механізм взаємодії містоутворюючого підприємства та монофункціонального міста.....	83
Піщенко І.О., Голишевська А.А., Бурлака Н.І. Інноваційний потенціал підприємств як фактор стійкого розвитку економіки України	86
Кравченко С.А. Моделирование конкурентно-кооперационных взаимодействий сельскохозяйственных предприятий в условиях рыночной нестабильности	90
Галяс Т.М., Ціхановська В.М. Політика ціноутворення на підприємстві	94
Левик І.С. Етапи стратегічного аналізу діяльності машинобудівного підприємства	96

Література:

1. Диба М.І. Основні джерела фінансових ризиків //Фінанси підприємств. – 2009. – №5. – С. 101-111;
2. Ігнатенко А.В., Кабанов В.Г., Харченко О.І. Механізми нейтралізації фінансових ризиків українських підприємств в умовах глобалізації // Актуальні проблеми економіки. – 2009. – №5. – С.136-144;
3. Чехова І.В. Управління ризиками в банківській діяльності //Держави та регіони. – 2006. – №6. – С. 312-314.

Сидорук Н. Л., к. е. н. Ціхановська В. М.

Вінницький торговельно-економічний інститут

Київського національного торговельно-економічного університету

ІНВЕСТИЦІЙНИЙ КАПІТАЛ ЯК ПЕРЕДУМОВА ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Світова економічна криза негативно вплинула на розвиток економіки нашої держави, це стосується і ринків, зокрема фінансового, який тільки починає свою діяльність в незалежній Україні. Одним із шляхів виходу з такого становища є структурна перебудова та відродження виробництва, що, в свою чергу, потребує залучення додаткових коштів через механізм фінансового ринку. Негативні прояви кризи, а також хронічна дефіцитність держбюджету, зростання державного боргу та стагнація фінансового ринку негативно позначаються на інвестиційному кліматі у країні. І як результат – відчувається нестача інвестиційного капіталу в рамках економіки.

Говорячи про інвестиційний капітал, потрібно відмітити, що є декілька його визначень: по-перше, інвестиційний капітал – це створений грошовий капітал, який є в розпорядженні суб'єктів ринку, і який у процесі інвестування набуває форми позичкового капіталу; друге визначення інвестиційного капіталу розкриває його як грошовий вираз вартості цінних паперів, які дають право власності на реальний капітал підприємства; третє визначення трактує інвестиційний капітал як кошти, вкладені на тривалій строк у виробництво товарів, робіт або послуг для одержання прибутку [1].

Капітал має три важливі властивості: він мобільний, вразливий і плинний, а тому винятково розбірливий і селективний. Він направляє туди, де уряди стабільні, інвестиційний клімат сприятливий і є певні можливості одержати прибуток. Через мобільність і вразливість капітал мігрує між регіонами і країнами залежно від змін у податковій, валютній, торговій політиці та інших елементів середовища його перебування. Капітал плинний у світовому масштабі й не може бути примножений за рішенням того чи іншого уряду. Він скрізь має високий попит. Достатня пропозиція капіталу – запорука нормального розвитку будь-якої економіки і важливе завдання для будь-якої країни [3].

Що стосується інноваційної діяльності, то це діяльність, спрямована на використання й комерціалізацію результатів наукових досліджень і розробок, що

зумовлюють випуск на ринок нових конкурентоспроможних товарів і послуг. Закон України «Про інноваційну діяльність» встановлює особливості державного регулювання інноваційної діяльності та повноваження органів державної влади й органів місцевого самоврядування в цій сфері [2].

Закон окремо визначає джерела фінансування інноваційної діяльності. Зокрема, це кошти Державного бюджету України; кошти місцевих бюджетів і кошти бюджету Автономної Республіки Крим; власні кошти спеціалізованих державних і комунальних інноваційних фінансово-кредитних установ; власні чи запозичені кошти суб'єктів інноваційної діяльності; кошти (інвестиції) будь-яких фізичних та юридичних осіб; інші джерела, не заборонені законодавством України.

Інвестиційний капітал надходить з двох джерел: власних заощаджень підприємств і чужих заощаджень. Власні заощадження – це нерозподілений прибуток і амортизаційні відрахування, а чужі – це тимчасово «вільні» кошти інших підприємств, уряду і населення. У рамках країни власними вважаються заощадження юридичних та фізичних осіб – резидентів, а також держави; чужими – кошти іноземних компаній, держав або громадян, що залучаються в економіку даної країни.

Заощадження – єдине джерело інвестиційного капіталу. Вони виникають тоді, коли прибутки корпорацій, підприємств, урядів та окремих громадян перевищують їх витрати.

Найбільшими постачальниками інвестиційного капіталу є індивідуальні зберігачі (населення). Особисті заощадження набувають форми банківських депозитів, сертифікатів пенсійних фондів, облігацій державних позик, корпоративних цінних паперів, страхових полісів тощо.

У розвинених країнах світу інвестори довіряють фінансовим закладам, їх довіра ґрунтується на тривалій історії конструктивних і здорових взаємовідносин двох сторін і на законодавстві, що передбачає жорсткий урядовий контроль за діяльністю фінансових закладів та організацій. Тому останніми десятиліттями їх депозитна активність перебувала на високому рівні, збільшувалася кількість банків, траст-компаній, страхових компаній, пенсійних фондів, кредитних спілок та інших закладів, що акумулюють особисті заощадження.

Усі інвестори – індивідуальні й інституціональні – прагнуть досягти певної мети, розміщуючи власні заощадження в ті чи інші види цінних паперів. Основними цілями інвесторів є безпека, прибутковість, збільшення і ліквідність вкладень.

Отже, важливою передумовою інновацій та інноваційної діяльності є інвестиції, зокрема інвестиційний капітал. За допомогою інвестиційного капіталу впроваджуються нові технології на підприємства, відбувається модернізація та автоматизація виробництва. І як результат, продукція стає більш якісною та конкурентоспроможною, підвищується продуктивність праці. Але без належної державної підтримки та відповідного законодавства інвестування здійснюється на мінімальному рівні.

Література:

1. Закон України «Про інвестиційну діяльність» від 18 вересня 1991р.
2. Закон України «Про інноваційну діяльність» від 4 липня 2002р.
3. Страховий та інвестиційний менеджмент: Підручник під керівн. і наук. ред. В. Г. Федоренка, В. Б. Захожая та ін. – К.: МАУП – 2002.